

Дневник Ане Франк

Патње у логору

Породица Франк

- Отто Франк и Едитх Холландер венчали су се 1925. године у Аахену. Следеће године родила им се прва кћи Маргот Бетти, а 12. јуна 1929. рођена је **Аннелиес Марије** (познатија као **Ана**). Живели су у Франкфурту на Мајни. Отац је пореклом из либералне јеврејске породице, док је мајка Едит била немачког порекла.

Селидба у Амстердам

- Током 1920-их година у Немачкој све више утицаја имају нацисти, а они систематски раде на антисемитизму. Мешани брак Немице и Јевреја био је у нацистичким очима посебна срамота. Године 1933. власт у потпуности преузима Адолф Хитлер и тиме започиње доба прогона Јевреја, што је условило да се брачни пар Франк пресели у Амстердам.
- Породица Франк живела је у Амстердаму безбрижно све до немачке окупације Холандије у мају месецу 1940. године. Одмах су започели прогони Јевреја, а шириле су се вести да ће сви Јевреји бити отпремљени у логоре у Немачкој.

Хапшење

- Отац је покушао да пронађе везе којима би своју породицу преместио у неку сигурнију државу, али труд је био узалудан. Једина сигурност му је било склониште у фирми у којој је радио.
- У јутро 1.августа 1944. године у скровиште је упала немачка тајна полиција, по дојави доушника који никада није идентификован. Укућани су потрпани у камионе и одведени на саслушање.

Проналазак дневника

- Виктор Куглер и Јохан Клајман су затворени, а Мип и Беп су пуштене. Оне су се касније вратиле у скровиште, где су пронашле Анин дневник међу разбацаним папирима на поду. Нашле су и неколико породичних албума са фотографијама и Мип је одлучила да их сачува и после рата врати Ани. 5. августа укућани су пребачени у затвор. Два дана касније осам несрећних затвореника је пребачено у Вестерборк, пролазни логор, у коме се тренутно налазило 10 000 Јевреја. Пошто су били ухапшени док су се скривали, сматрани су криминалцима и послати на тежак рад у казване бараке.

Транспорт у логор Аушвиц

- 3. септембра група је пребачена у Аушвиц. Стигли су после 3 дана путовања у нељудским условима. Кад су стигли мушкарци су раздвојени од жена и више се нису видели.

Страхоте Аушвица

- Од 1019 путника, 549 људи-укључујући и децу испод 15 година-изабрано је и послато директно у гасне коморе где су побијени. Ана је три месеца раније напунила 15 година и овога пута избегла смрт. И сви остали из скровишта су ово преживели. Са осталим женама Ана је натерана да се скине до голе коже због дезинфекције, глава јој је обријана а на руку јој је тетовиран број за идентификацију.

Транспорт у логор Берген-Белзен

По дану су жене радиле као најгори робови а ноћу су се смрзавале у леденим баракама. Због грозних услова живота заразе су се брзо шириле и Анина кожа је ускоро била заражена шугом. 28. октобра почели су да бирају жене које ће пребацити у логор Берген-Белзен.

Берген-Белзен, Анина последња станица у животу

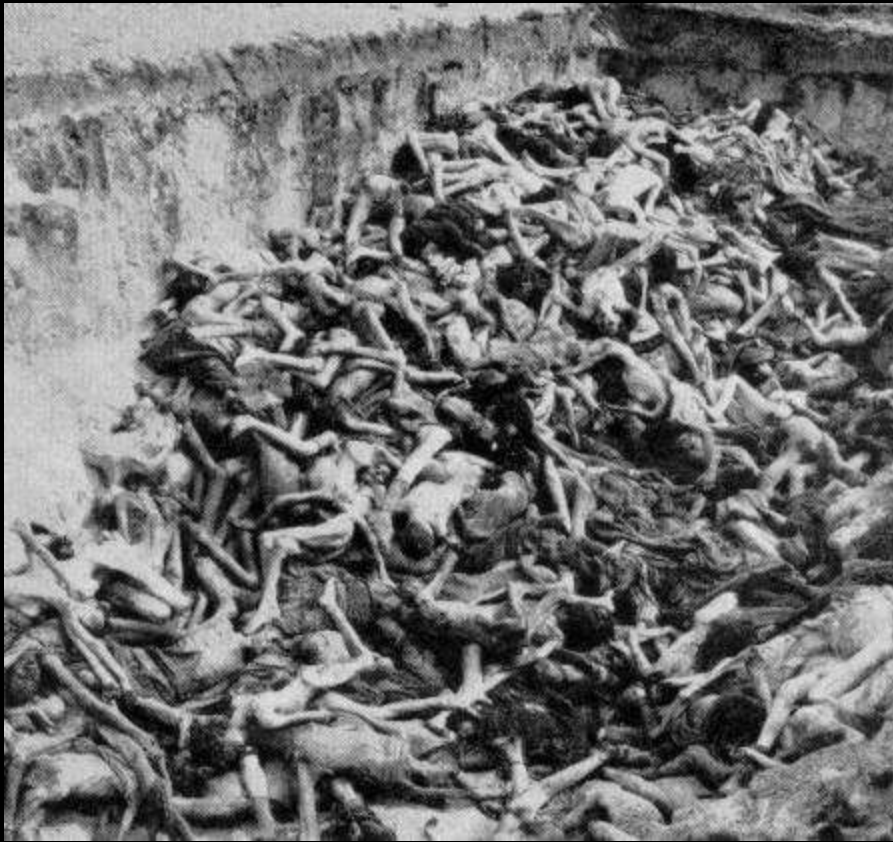
- Више од 8000 жена, укључујући Ану, Маргот и Августу ван Пелс, пребачене су у нови логор. Едит Франк је остала у Аушвицу. Ана се у Берген-Белзену срела са своје две пријатељице из школе, Ханели Гослар (у дневнику се спомиње као Лиз) и Нанет Блиц, које су преживеле рат. Нанет је касније описала Ану као дрхтави, ћелави костур. Ханели је испричала да је Ана, иако је и сама била болесна, више била забринута за Маргот која је била тако слаба да више није ни устајала са свог лежаја. Ана је обема својим пријатељицама рекла да верује да су јој родитељи мртви.

Смрт

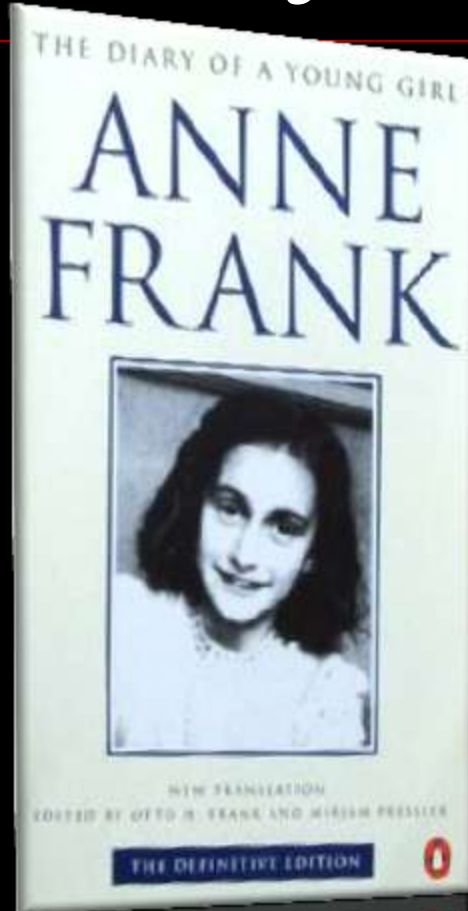
- У марту 1945. г. епидемија тифуса се проширила логором, усмртивши више од 17 000 затвореника. Сведоци кажу да је Маргот једне ноћи, у бунилу због болести, пала са свог лежаја и од ударца на месту остала мртва. Ана је умрла неколико дана после ње. Умрле су две недеље пре него што су логор ослободиле британске трупе 15. априла 1945. године.

Масовне гробнице

- После ослобођења, логор је спаљен због заразе, а Ана и Маргот су сахрањене у масовној гробници, не зна се тачно у којој. Из Холандије је за време рата депортовано 110 000 Јевреја а преживело их је само 5 000.

Објављивање дневника

- Ото Франк је преживео и вратио се у Амстердам. Знао је да му је жена умрла у Аушвицу, али се надао да су му ћерке преживеле. У јулу 1945. г. Црвени крст му је јавио трагичну вест. У то време му је Мип дала Анин дневник. Ото га је прочитао и подстакнут њеном жељом да буде писац, одлучио да га објави. Када је после много времена упитан да опише своју прву реакцију на читање дневника, он је једноставно рекао: „Никада нисам био свестан да је моја мала Ана тако дубоко размишљала.“

Судбине осталих укућана

- Анина мајка, Едит Франк је умрла 1945. г. у Аушвицу. Сахрањена је у једну од многобројних масовних гробница.

Породица ван Пелс и Фриц Фефер

- Херман ван Пелс је убијен у логору Аушвиц октобра 1945. г. Августа ван Пелс умрла је 8. маја 1945. г. у логору Терезијенштад у Чехословачкој. Њихов 18-огодишњи син Петер умро је у логору Матхаузен 5. маја 1945. г. Фриц Фефер је умро 20. децембра 1944. г. у логору Захенхаусен.

Помагачи Мип, Беп, Виктор и Јохан
су преживели рат и сви касније
умрли природном смрћу

Ова лепа девојчица, која је желела да оде у Холивуд или да постане писац, завршила је свој живот у масовној гробници, попут милиона других у Другом светском рату

Сећање на Ану Франк

